

'LICHAAM VAN CHRISTUS': HET IS DE GEEST DIE LEVEN DOET

Jozua 24, 1-2 . 15-18 Johannes 6, 60-66

Zondag 23 augustus 2015 – Dominicuskerk Utrecht

Het begon zo mooi: *'Werk niet voor het brood dat vergaat,
Maar voor het brood dat eeuwig leven geeft'*.

Voor de luisterende joden moet dit heel vertrouwd klinken:

Brood van leven dat niet stuk kan: dat is de aanwijzing naar het ware leven,
de aanwijzing die van God komt, zijn woord dat de goede weg wijst

*Wend mijn oog af van al wat geen zin heeft,
geef, langs uw weg, mij werkelijk leven,*

zingt een lange lofzang – psalm 119 – op Gods richtinggevend woord.

Maar dan spitst Hij het toe op zichzelf: *Ík ben het brood des levens:*

wie in mij gelooft zal in eeuwigheid niet sterven.

In hem zegt God zich uit naar ons, de weg die God met mij gaat, dat is:

dichtbij komen, mij tevoorschijn roepen, zijn leven aan mij wagen.

Zo moeten wij ook met elkaar omgaan; Hij is de levende wegwijzer.

Maar nog concreter wordt het en nog dichterbij aan mijn huid. Hij zegt:

wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, zal niet sterven in eeuwigheid

ja hij zegt zoiets als: wie mij kauwt.

Ik denk hierbij aan de woorden van Winston Churchill aan het begin van WO II

"Ik heb u niets anders te bieden dan bloed, zweet en tranen"

Kouwen op bloed zweet en tranen, dat klinkt hard en weerbarstig, als het lied:

*Neemt Gods woord met hart en mond,
eet en drinkt zijn nieuw verbond.*

Duidelijk zinspeelt de Heer op het eten en drinken in de eucharistie,

waarin wij zijn dood gedenken – tot ons laten doordringen – totdat hij komt.

Jezus zwakt het niet af: het blijft kauwen op zijn bloed, zweet en tranen.

Maar het is liefdestaal. Zoals iemand in een verliefde bui zegt:

Ik kan je wel opeten van liefde.

Ik neem Jezus niet op als een stuk van mijn lichaam;

nee, hij laat mij delen in zijn bezieling.

Hij zegt: *En als jullie de Mensenzoon zien opstijgen naar waar Hij eerst was ...*

Hij spreekt over zijn verhoging aan het kruis die tegelijk opname in God is.

Hij 'verheerlijkt' God: God kan zich helemaal uitspreken in hem,

in de inzet van Jezus' leven helemaal laten zien wie Hij wil zijn.

Daardoor wordt Jezus een en al presentie van God, 'verheerlijkt' in God.

Zijn lichaam wordt een en al lichtfiguur, transparant, als op de berg Tabor,

een lichaam doorademend van Gods ademtocht, een open verbinding naar ons.

Het is de Geest die levend maakt; het vlees draagt niets bij.

Je moet niet denken aan een lichaam dat wij naar ons toe halen,

verteren en als voedingselement opnemen in ons lichaam,

maar aan een lichaam dat omgekeerd óns in zichzelf opneemt

en ons omvormt, zodat Zijn bewogenheid door ons heengaat

Paulus zegt het zo: Niet ik leef maar Christus leeft in mij.

Hier wordt taal van de liefde gesproken. Een moeder zei eens:
als je van je kind houdt wil je dat het beste van je zelf in dat kind komt,
zij bedoelt niet dat zij een stukje vlees wordt van het kind,
maar dat het beste van haar het kind zal bezielen
richting zal geven, daadkracht en moed.

Het is de geest die levend maakt,
de geest die mensen op elkaar richt, de een op de ander betreft
uit de dood ophaalt, vrij maakt om er te zijn voor velen.
Er is een oeroud gebed van Ierse monniken,
parallel aan het Oosterse Jezus-gebed,
vooral door Ignatius gepropageerd
en in het oude missaal afgedrukt als gebed na de communie:

Ziel van Christus, heilig mij.

Lichaam van Christus, wees mijn redding.

Bloed van Christus, breng mij als wijn in vervoering

Water uit Christus' zijde, was mij schoon.

Lijden van Christus, maak mij sterk.

Tot wie zouden wij anders gaan: U hebt woorden van eeuwig leven:

Zo eindigt de evangelielezing

In dezelfde lijn besluit ook de eerste lezing:

U hebt ons op de weg naar nieuw leven gezet. Aan U houden wij vast.

Anders gezegd: Waarvan wil je vol zijn:

van de godheden van deze wereld die van alles beloven: macht, bezit, roem
of van de God van nabijheid, liefde en trouw, zoals een bekend lied zingt:

vol ... van de Heer van liefde en trouw,

die onder ons verblijven wou,

vol ... van het heilig hemels brood

dat ons versterkt in alle nood

vol... van de liefde die ons bindt

die in ons hart haar rijk begint

VOORBEDEN

Bidden wij tot Hem
die ons brood geeft van eeuwig leven:

- L Voor volken in oorlogsgebieden
die verdreven worden van hun huis en hun akkers:
dat zij onderdak vinden en het broodnodige om te leven.
– *stilte*
- L Voor wie teleurgesteld zijn en de moed dreigen te verliezen:
dat zij gesterkt worden door goede ervaringen
die als brood uit de hemel voor hen zijn.
– *stilte*
- L Om een daadwerkelijk geloof in Jezus Messias
onder mensen en volken over de gehele wereld:
dat zijn gebaar van breken en delen navolging vindt
– *stilte*
- L Voor de kerk die samenkomt rond de tafel van de Heer:
dat zij haar kracht zoekt in wat Hem bezielde
- de mensenliefde van God.
– *stilte*
- L Om vertrouwen in onze eigen geloofsgemeenschap:
dat wij, verbonden met Jezus Christus, oneindig meer kunnen,
dan wij denken of vermoeden.
– *stilte*
- L Bidden wij een ogenblik in stilte
voor onze eigen intenties ...

Jozef Essing o.p.